

BUCURIA MÂNTUIRII

POEZII PENTRU SUFLET

Prof. Dumitru Buhai

Sunt incredintat ca Duhul lui Dumnezeu mi-a atins buzele, inima si mintea, indemnandu-ma si inspirandu-ma sa pun cuvintele in miscare, intr-o aventura spirituala ce-mi da bucuria ritmului si muzica infinitului! Ceva, in sufletul meu, imi spune mereu ca Dumnezeu mi-a luat vointa, sensibilitatea spirituala si capacitatea intelectuala in slujba Sa, ca sa ma purifice de tot ce este strain Cerului: de zgura egoismului, de frica si de necredinta. Cand am inteles taina divina, mi-au izvorat din inima valuri de poezie, de fericire si bucurie... Si am vazut lumina in Curcubeul Divin!...

Patrund in sanctuarul poetic cu sufletul senin, deschis pentru lumina si soapta divina... Sunt insotit de Ingerul cu aripile albe ce-mi inspira gandul si-mi netezeste cutele sufletului, dandu-mi pacea sfanta a Cerului si fericirea Misterului, intr-o viata cu ceata, cu soare si lumina, cu noapte si dimineata... Calea-i adesea stopata cu pietre colturoase, ce-mi produc rani nevazute de ochii de tina, dar am inteles ca fara jertfa nu pot sa ajung in Lumina... Si merg fericit inainte spre eterna odihna, scriind cu bucurie si poezie...

Cand am inteles taina fericirii eterne, valurile poeziei mi-au inundat sufletul si as vrea sa-ti ofer o cale spre Cer, prin vers de mister, si tie: cititor ce – cu dor si bucurie – vei citi, una cate una, fiecare poezie... Si vei

gasi „Bucuria mantuirii” cu credinta biruintei!

Domnul Isus m-a chemat din frageda pruncie. Vocea Lui a fost dulce si plina de grija frateasca. Ea a fost si este dulceata sufletului meu. Intalnirea cu Printul Cerului mi-a dat sens vietii si mi-a pus umbletul in soare si inchinaciunea in prezenta lui Dumnezeu.

Ma simt un miracol al Mantuitorului, cum uceniciei au fost rodul sfinteniei Lui. Imparatia lui Dumnezeu a intrat in inima mea si doresc sa raman, pentru vesnicie, frate cu Regele!... Cand L-am intalnit pe Mantuitorul, am privit la fata Lui si am vazut o noapte in care luminile vesniciei ard in infinitul spatiului nepatruns, un vis inaripat spre o implinire, apoi un somn adanc si o inviere, in Rai cu Dumnezeu, o fericire si o bucurie eterna a sufletului meu...

M-am nascut intr-o familie de crestini romani, din Nordul Ardealului, si mi s-a imprimat in memorie grija bunicii dinspre mama, ca sa-mi strecoare, in sufletul meu de copil, credinta in Dumnezeu. Aceasta credinta a prins radacini, ca un bob de grau aruncat intr-un pamant primitor. Bobul credintei in Dumnezeu a incoltit si a crescut in sufletul meu... Acest bob al credintei a crescut, ca un pom al vietii ce a inverzit, iar bobocii de floare din el sunt gata sa se jertfeasca de dragul rodului ce a ajuns la timpul culesului...

Din acest pom inverzit, s-a ivit si poezia cu fericirea si „Bucuria mantuirii”...

CAND VEI CITI CARTEA...

Cand vei citi cartea „Bucuria mantuirii” ce-i ca un izvor din stanca,

**Vei fi linistit, cand valurile naprasnice ale vietii adesea-n tine lovesc,
Simtind, prin credinta, chiar o bucurie ce te uneste cu Cerul si canta,
Caci aripi albe de inger te-ajuta sa zbori spre locul de pace ceresc!...**

**Apa curata si sfanta din silabele binecuvantate ale versului meu
As vrea sa-ti racoreasca setea bucuriei si-a pacii din sufletul tau!
Cuvantul din cupa de-argint a „Bucuriei mantuirii” fie-ti alinare,
Un elixir al unei vietii noi si fericite, in Mantuitorul Isus, pe carare!....**

*

EU SUNT POETUL SUFLETULUI...

**Eu sunt poetul sufletului si mult doresc,
Ca fiecare cuvnt ce-l scriu sau il rostesc
Sa-ti aduca aminte ca esti creat un unicat;
Si-n tine gasesc, oricand, ceva minunat!...**

**Sunt sortit sa fiu poetul sufletului in cautare
De fericire pe pamantul strain, cu lupte si dureri,
Unde invinge cel ce are tupeul cu bani de sfidare,
Iar saracii asteapta ajutorul din Cer, ca niste strajeri.**

**Eu sunt poetul sufletului in cautare de fericire,
Pe pamantul invadat de multi spini si palamida,
Cu munca trudită-n sudoarea topita in glia arida,
Cu-ngrijorarea lipsei de paine in ziua de maine...**

**Eu sunt poetul sufletului si folosesc cuvinte potrivite,
Ca fiecare vers de granit si cald ca soarele, cand rasare,
Sa-ti dea-ncredere-n fericire, cand desnadejdea dispare,
Iar tu, cititor, sa simti reinvierea in razele sperantei ivite!**

**Eu sunt poetul sufletului si iti ofer preafericit sperante noi,
Cuibarite pentru tine, in idei si senimente tesute-n poeme,
Prin cuvinte de aur, de-argint si de fier, curgand in suvoi,
Ca sa le ai cu tine in viata ta-n cortul chirasului de vreme!**

*

NE TRECEM...

Motto: Verba volant, scripta manent...

**Ne trecem ca si anotimpurile,
Dar noi nu ne repetam ca si ele!
Acum ma uit doar la fotografii,
In care-am pastrat anii mei vii...**

**As vrea sa opresc timpul in loc,
Dar nu uit ca sunt doar un strajer.
Si sunt in turnul de veghe-n soroc,
Cantand fericirea-nvelita-n mister!...**

*

TAINA...

**Cineva m-a luat de mana si m-a dus in gradina,
In care adia usor vantul si stralucea-n jur lumina.
Soarele pe cer radea fericit si se gudura printre raze,
Iar florile uimite priveau spre bolta albastra-n extaze...**

**Acea fiinta suava mi-a aratat in jur toate florile,
Din toate speciile, marimile si cu toate culorile.
Apoi, m-a oprit langa un trandafir rosu-nfocat,
Din care a rupt un boboc imbujorat si mi l-a dat.**

**Nu mi-a spus nici o vorba, ci a tacut misterios,
Dar eu eram uimit de trandafirul acela frumos!
Ma fascina haina lui facuta din frumoase petale
Si culoarea-i rosie, stralucind in gradina din vale!**

**Bobocul primit era de-un rosu uluitor de frumos
Si-avea-n mirosul lui parfumat ceva misterios...
Era o taina ce-mi cuprindea sufletul meu si firea;
Simteam metamorfoza si ma umplea fericirea!...**

**N-am rugat pe fiinta aceea suava sa-mi explice taina,
Nici locul unde si-a gasit trandafiru-n rosu haina...
Mi-a fost de ajuns sa ma stralugere acea rosie culoare,
Ca sa am bucurie-n suflet si sa-i vad divina asemanare...**

Haina delicata-n carminul de lumini din trandafir

**M-a-nvaluit in susurul de bucurie sfanta si de dor;
Si-as fi dorit s-o strang si s-o pastrez intr-un potir,
Ca s-o am in viata mea de chiras de timp si calator!**

*

IDEALUL

**Sa ajungi la anii de-argint: la apusul de soare,
E ca si cum ai termina o cursa grea de-alergare,
In care roiul de oameni se misca in sir de cocori,
Pana dispare-n departare, in aburi de nori calatori...**

*

CIRESUL COPILARIEI

**Fiind copil, mult imi placea livada,
In luna mai, cu toti pomii in floriti...
Ma fascinau ciresii cu flori ca zapada,
Aliniati, in gradina copilariei, smeriti!**

**Am urmarit cat de frumos a crescut
Ciresul meu, acolo-n livada, demult!
Era tot mai puternic si mai frumos,
Cu flori dalbe-n mai cu fruct gustos.**

**Am inteles ca l-ai crescut, Doamne,
Tu Insuti in decursul multor toamne,
Ca i-ai pus radacinile-n umedul pamant,
Dar coroana i-ai lasat-o-n bataia de vant.**

**Un cires frumos crescut de Tine,
O, Doamne-i tot ce ni se cuvine,
Ca sa ne-arate cat de bine si frumos
Ai creat lumea cu glasul Tau duios...**

**Ciresul meu ti-a fost recunoscator,
Caci el privea mereu spre cer cu dor,
Zambind la soarele-n firmamentul de sus,
Coroana verde, cu flori, in ruga si-a depus.**

Ciresul frumos avea-n pamant radacina,
Dar toata fata-n corola era-nspre lumina
Si-n ramurile cu frunzele verzi si stufoase,
Se-auzeau ciripituri cu sunete melodioase...

Eu nu stiu, de-n viata, candva, voi vedea
Asa de frumoasa si delicata poezia mea,
Ca florile dalbe de cires zambind pe ram,
Acolo, in gradina mea draga de ardelean!

O floare alba de ciresi,
De unde vii? De unde iesi?
M-ai fascinate si m-ai vrajit;
Si-ncerc mereu sa te imit!...

*

(Din volumul "Bucuria mantuirii. Poezii", de prof. Dumitru Buhai)
E-mail: ProfBuhaiD@aol.com

Articol disponibil la adresa: <http://www.clipa.com//a6345-BUCURIA-M194-NTUIRII.aspx>